

Invenția se referă la viticultura, în special la un procedeu de formare a butucului de viță de vie.

Este cunoscut procedeu de formare a butucului de viță de vie ce include formarea brațelor cordonului orizontal îndreptate de-a lungul rândului în direcții opuse în așa fel încât brațele butucilor vecini orientate unul spre altul se unesc într-un braț comun prin altoirea reciprocă intercalată [1].

Dezavantajele procedurii sunt folosirea irațională a spațiului spalierului, productivitatea mică a strugurilor și prețul de cost majorat.

Se mai cunoaște cordonul autosuport înclinat, care prevede plantarea butașilor în rând, formarea tulpinii și brațului cordonului înclinat, a brațelor de sprijin, care constituie partea suport a butucului și 2...10 brațe scurte cu lăstari de rod. Suportul temporar este obținut din lăstari de viță de vie și pomi fructiferi rezultați de la tăierea de primăvară cu ajutorul unui dispozitiv special [2].

Dezavantajul cordonului autosuport înclinat este productivitatea scăzută.

Mai aproape de procedeu solicitat este forma de butuc ajurată care prevede plantarea butașilor și a suporturilor în rând, formarea tulpinii și a cordonului arcuit în planul rândului cu fixarea brațelor cu lăstari de prelungire de suport, formarea brațelor scurte cu lăstari de rod. În calitate de suport se folosesc pomii fructiferi sau haragii [3].

Dezavantajele procedurii sunt complexitatea și productivitatea nesatisfăcătoare.

Problema pe care o rezolvă prezenta invenție este majorarea productivității și calității strugurilor, asigurarea unei iluminări și aerisiri bune a butucului, a regimului aerian și de lumină.

Procedeu, conform invenției, înlătură dezavantajele menționate mai sus prin aceea că prevede plantarea în rând a butașului și a culturii ce servește ca suport temporar, formarea cordonului arcuit în planul rândului, fixarea brațelor cu lăstari de prelungire de suport, formarea brațelor scurte cu lăstari de rod și prevede suplimentar formarea brațelor de sprijin pe cordonul arcuit, iar în calitate de cultură ce servește ca suport temporar se folosește planta de sorg.

Forma solicitată asigură diversificarea posibilităților de renunțare la forma de spalier actuală, foarte costisitoare, totodată este orientată optimal în spațiu pentru a ameliora regimul aerian și de lumină care, la rândul său, permite majorarea productivității și calității strugurilor.

Rezultatul constă în asigurarea unei iluminări și aerisiri bune prin amplasarea rațională a aparatului foliar.

Invenția se explică cu ajutorul fig. 1-3, care reprezintă:

- fig. 1, formarea butucului ca cultură care crește separat;
- fig. 2, formarea butucilor din tot rândul care cresc într-un singur bloc.

Procedeu se realizează în felul următor.

În primii doi ani îngrijirea butucilor se efectuează cu folosirea tăierii scurte tradiționale de primăvară. În primăvara anului trei după tăiere fiecare butuc este dotat cu o coardă lungă (150...180 cm) care se amplasează la suprafața solului de-a lungul rândului. La începutul lunii mai pe linia rândului de butuci se seamănă sorg (soiurile Porumbeni 4 sau Porumbeni 5) în cuiburi. Distanța dintre cuiburi este de 50 cm. În fiecare cuib sunt lăsate să se dezvolte numai două plante. Distanța dintre ele în planul perpendicular rândului este de 30 cm. Când plantele de sorg 2 ating înălțimea de 180 cm de ele se fixează coarda 1 și lăstarul de prelungire al ei (fig. 1). Se formează un cordon în formă de arc. Cea mai înaltă parte a acestui cordon atinge înălțimea de 120 cm, iar vârful lui se amplasează în imediata apropiere de baza butucului vecin. În anul 4 și 5 se formează elemente structurale de suport 3, 4, 5 și 6. Cu timpul toate elementele structurale ale cordonului arcuit se garnisează cu brațe scurte cu verigi de rod. Din an în an se repetă semănatul sorgului (sau al altor specii de plante) pentru a asigura menținerea poziției necesare în spațiu a elementelor structurale ale butucului.

În locul sorgului ca suport temporar pot fi folosiți haragii. Când construcția butucului se poate sprijini pe "picioarele" proprii (elementele cordonului 3, 4, 5, 6) suporturile temporare nu se mai utilizează.

Cordonul arcuit (fig. 2) se formează analog, folosind aceleași suporturi temporare. Cordoanele 1 și 10 ale butucilor vecini se unesc prin legătură (sau prin împletire) în partea de sus. Construcția în ansamblu se sprijină pe elementele de structură 5, 6, 13 și 14. În acest caz iarăși se formează un bloc unic din butucii rândului. Elementele de structură ale cordoanelor, spre exemplu 13 și 14, se amplasează la o distanță de 20 cm de linia rândului.